Р Е Ш Е Н И Е
№ 39226

гр. София, 11.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 34 състав,** в публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **1693** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с § 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. Б, офис 3, представлявано от управителя И. Д., чрез адвокатско дружество „П. и М.“ срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221524001992-091-001 от 14.02.2025 г. издаден от К. Г. М. на длъжност началник сектор, орган възложил ревизията и И. Р. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 453 от 05.05.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С Ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди м. 12.2018 г., от м. 02.2019 г. до м. 04.2019 г., от м. 06.2019 г. до м. 11.2019 г., от м. 01.2020 г. до м. 04.2020 г. и от м. 06.2020 г. до м. 10.2020 г. в общ размер на 264 839.42 лв. и лихви за просрочие в размер на 154 712.43 лв.

По повод жалбата е било образувано адм. дело № 6157/2025 г. по описа на Административен съд София-град, по което е постановено Решение № 33103 от 09.10.2025 г. Същото е обжалвано като Върховен административен съд е отменил решението постановено по адм. дело № 6157/2025 г. по описа на АССГ, в частта, с която е отхвърлена жалбата на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД срещу

Ревизионен акт № Р-22221524001992-091-001 от 14.02.2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 453 от 05.05.2025 г. на директора на ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от търговски дружества „АТИНАЙС“ ЕАД, „СПРАЙДЕР“ ЕООД, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД, както и в частта на присъдените разноски за горницата над 50 лв./25.56 евро. В. съд е върнал делото, в посочената част на Административен съд София-град за ново разглеждане от друг състав на съда. Оставил е в сила Решение № 33103 от 09.10.2025 г. на АССГ, в частта, с която е отхвърлена жалбата на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221524001992-091-001 от 14.02.2025 г. за установените задължения за ДДС в общ размер на 196.52 лева по фактура с № [ЕГН] от 31.12.2019 г. издадена от „ИВЕЛ 81“ ООД, фактура с № [ЕГН] от 13.03.2020 г. издадена от „СТРОЙРЕНТ“ ЕООД, фактура с № [ЕГН] от 11.08.2020 г. издадена от „ВЕГАМАГ“ ЕООД и фактура с № [ЕГН] от 09.08.2020 г., издадена от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД. В мотивите си ВАС е изложил, че при новото разглеждане първостепенният съд следва да разграничи спорните фактури и техните издатели, да се обсъди представените към тях съпътстващи доказателства ведно с показанията на разпитания свидетел и въз основа на съвкупен анализ на всички събрани доказателства и следващите от тях фактически изводи да формира извод за материална законосъобразност или не на РА в оспорената му част.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Излага доводи, че акта е постановен при неизяснена фактическа обстановка, което е довело и до неправилно прилагане на материалния закон. На следващо място по отношение на всеки един от доставчиците са изложени подробни аргументи относно упражненото право на данъчен кредит. Оспорва изводите на приходната администрация, които необосновано отказват право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, тъй като дружеството разполага с данъчни документи по смисъла на чл. 112, ал. 1 от ЗДДС и съпътстваща документация - договори за СМР и протоколи обр. 19, приемо-предавателни протоколи, складови разписки и др., счетоводни операции, които установяват в хронологическа последователност получаването на доставките и използването им за целите на облагаемата дейност на задълженото лице. В обобщение се твърди, че на ревизиращия екип са представени достатъчно документи, от които се установява реалността на услугите от доставчиците, както и, че всички изисквания на ЗДДС за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит са изпълнени. В жалбата е изложена и практика на ВАС и СЕС. Моли съда да отмени изцяло, в обжалваната част Ревизионен акт № Р-22221524001992-091-001 от 14.02.2025 г., потвърден с Решение № 453 от 05.05.2025 г. на директора на ОДОП. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателя - „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД се представлява от адв. М. с приложено по делото пълномощно. Поддържа жалбата по изложени съображения в нея. Представя писмени бележки в защита на тезата за отмяна на ревизионния акт като неправилен и незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноски на осн. чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП се представлява по делото от юрк. Д., която оспорва жалбата с позоваване на доводите, изложени в решението на административния орган за потвърждаване на РА. Моли за

отхвърлянето й като неоснователна, поради законосъобразност на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение за трите съдебни инстанции.

Административен съд София-град, 34-ти състав след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че с Решение № 453 от 05.05.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите е върчено по електронен път на жалбоподателя на 14.05.2025 г., а жалбата до съда е постъпила, чрез органа на 27.05.2022 г., т.е. в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221524001992-020-001 от 23.04.2024 г. издадена от К. Г. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на дружество „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за установяване на задължения данък добавена стойност по ЗДДС за периода от 01.12.2018 г. до 31.10.2020 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 26.04.2024 г. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК от М., са издадени Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221524001992-020-002 от 23.07.2024 г. и ЗИЗВР № Р-22221524001992-020-003 от 05.09.2024 г., като обхвата на ревизията и задълженията не са променяни. С последната ЗИЗВР е определен срок за приключване на ревизията 27.12.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221524001992-092-001 от 14.01.2025 г. връчен на жалбоподателя на 21.01.2025 г., с който е направено предложение за установяване на задължения по ЗДДС в размер на 416 477.68 лв., ведно със съответните лихви. Срещу констатациите описани в РД, от дружеството жалбоподателя, не е било подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаване на РА № Р-22221524001992-091-001 от 14.02.2025 г. издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията и И. Р. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 264 839.42 лв. по фактури подробно описани в РД и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви 154 712.43 лв. Ревизионният акт е връчен по електронен път на 20.02.2025 г.

В хода на ревизионното производство, органите по приходите са извършили процесуални действия по реда на ДОПК, резултатите от които са приложени като доказателства към РД, който

на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА и приетата от съда административна преписка. От органите на приходната администрация е установено е следното:

Основната дейност на жалбоподателя през ревизираните периоди е извършване на строително-монтажни дейности на обекти на територията на страната като дружеството е разполагало с кадрова и материално-техническа обезпеченост за осъществяване на дейността си.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) № Р-22221524001992-040001 от 30.04.2024 г., в отговор на което са представени документи, описани и анализирани в РД, с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация.

На основание чл. 45 от ДОПК от органите по приходите са били извършени насрещни проверки на дружествата „АТИНАЙС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „СПРАЙДЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] (доставчици на ревизирания субект), резултатите от които са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП), описани в РД. Също така на осн. чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са изискани документи и писмени обяснения от трети лица - П. В. П., М. Р. С., М. Г. С., П. В. П., М. Й. Г., И. С. К., К. Г. К., Д. Л. Т., описани в РД. Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани и анализирани в констативната част на РД. Въз основа на тях ревизиращите органи са преценили, че са налице основания приспадане на данъчен кредит по ЗДДС.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба с вх. № Ж-22-153 от 05.03.2025 г. по регистъра на дирекция ОДОП пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С Решение № 453 от 05.05.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] е потвърдил Ревизионен акт № Р-22221524001992-091- 001 от 14.02.2025 г., с който на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчните периоди м. 12.2018 г., от м. 02.2019 г. до м. 04.2019 г., от м. 06.2019 г. до м. 11.2019 г., от м. 01.2020 г. до м. 04.2020 г. и от м. 06.2020 г. до м. 10.2020 г. в общ размер на 264 839.42 лв. и лихви за просрочие в размер на 154 712.43 лв.

По делото е приобщена цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода й материали, представени са писмени доказателства.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза. Същата е приета по делото и не е оспорена от страните. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно, обективно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира.

При разглеждане на адм. дело № 6157/2025 г. съдебния състав е допуснал разпит на свидетел. В показанията си Д. Г. М. заявява, че познава собственика на дружеството жалбоподател, което се занимава със строителство. Пояснява, че макар да е консултант по строителни дейности, двамата не работят заедно. Сочи, че е присъствал на негови строителни обекти, като конкретизира -

ремонти на магазини Т-М., на няколко обекта. Посочва, че е бил на обектите в [населено място] и в [населено място], в кв. Б., на стадион Г.. По спомен определя, че ремонтните дейност са от края на 2018 г. до 2021 г. За дружествата „СПАЙДЕР“ ЕООД, „ХЕЛЕНК ТРАНС“ ЕООД, „АТИНАЙС“ ЕАД И „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД посочва, че са му познати от разговори с М., който отговарял за строителните дейности като е присъствал и на разговори между М. и собственика на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД. На следващо място в показанията си твърди, че е видял и обектите в завършен вид. Показанията на свидетеля са логични и безпротиворечиви, поради което съдът ги кредитира и ще коментира по-долу в решението си.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган, съгласно заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г., издадена от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП. Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия № Р-22221524001992-020-001 от 23.04.2024 г., както и заповеди за нейното изменение ЗИЗВР № Р-22221524001992-020-002 от 23.07.2024 г. и ЗИЗВР № Р-22221524001992-020-003 от 05.09.2024 г. са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път. Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директор на ТД на НАП, издадена на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. ЗВР, както и последващите две ЗИЗВР са издадени от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал. 1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт и РД, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По отношение на материалната законосъобразност на ревизионния акт, съдът съобрази следното:

С Решение № 1269 от 05.02.2026 г. Върховния административен съд е оставил в сила първоинстанционното решение, в частта, с която е отхвърлена жалбата на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221524001992-091-001 от 14.02.2025 г. за установените задължения за ДДС в общ размер на 196.52 лв. по фактура с № [ЕГН] от 31.12.2019 г. издадена от „ИВЕЛ 81“ ООД, фактура с № [ЕГН] от 13.03.2020 г. издадена от „СТРОЙРЕНТ“ ЕООД, фактура с № [ЕГН] от 11.08.2020 г. издадена от „ВЕГАМАГ“ ЕООД и фактура с № [ЕГН] от 09.08.2020 г. издадена от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД. Лихвата за просрочие на главницата в размер на 196.52 лв. за данък върху добавената стойност е в размер на 101.55 лв., която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 01.09.2020 г. до 14.02.2025 г., съобразена по данъчни периоди, чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите, с оглед на което предмет на разглеждане в настоящото производство са допълнително установените задължения в РА по реда на Закона за данък върху добавената стойност в размер на 264 642.90 лв. и лихви в размер на 154 610.88 лв.

Спорът между страните е налице ли са реално извършени доставки на услуги от дружествата „АТИНАЙС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „СПРАЙДЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговите доставчици, даващи основание за издаване на фактурите, по които е претендирало право на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно нормата на чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит, данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право (по която е приспаднат данъкът в подадената справка-декларация), а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, следователно начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже

осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит.

С определението по доклада на делото от 04.03.2026 г., съдът е разпределил доказателствената тежест. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

1. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 821.61 лв. по седем броя фактури с № 238 от 03.12.2018 г., с № 237 от 06.12.2018 г., с № 35 от 04.12.2018 г., с № 236 от 05.12.2018 г., с № 234 от 03.12.2018 г., с № 239 от 10.12.2018 г. и с № 262 от 18.02.2019 г., издадени от „АТИНАЙС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

За да бъде отказано приспадане на данъчен кредит, органите на приходна администрация пиели, че не е налице реално получаване на СМР по горепосочените фактури, тъй като не са били ангажирани доказателства за използваните за извършване на доставките активи, в т.ч. използвани инструменти, транспортни средства, както и закупени и вложени материали от страна на доставчика. Също така ревизиращите приели, че не е налице и кадрова обезпеченост на доставчика да изпълни фактурираните услуги, тъй като не са налице доказателства за положен труд, неговото количество, остойностяване и за действителното извършване на разходи във връзка с предоставянето му. А по отношение на приложените граждански договори, книжки за безопасност на труда и четири протокола за извършена работа по договори приели, че са съставени за целите на ревизионното производство.

Съдът намира изводите на органите по приходите за неправилни, поради следното:

По делото са представени Договор за строителство от 19.09.2018 г. сключен между дружеството „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в качеството на възложител и „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД – изпълнител на обща стойност 306 447.26 лв. с ДДС с предмет на договора извършване на СМР с материали на изпълнителя съгласно Оферта № 1192 от 03.09.2018 г., приложение № 1 към договора за обект магазин за хранителни и промишлени стоки, със застроена площ 1068 кв.м. с административен адрес в [населено място], [улица]. (обект Т-М. С.). Също така е представен и Договор за доставка и монтаж на LED панели от 05.02.2019 г. сключен между Национална служба за съвети в земеделието в качеството на възложител и „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД в качеството на изпълнител с предмет на договора - доставка и монтаж на LED панели съгласно

приложена Оферта № 1197 от 25.01.2019 г. на обща стойност 34 362.43 лв. за срок от 20 дни. (обект Национална служба за съвети в земеделието)

На първо място, по делото не е спорно и от приложените доказателства се установява, че за изпълнение на горепосочените договори жалбоподателя „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД в качеството на възложител е сключил договор с подизпълнител „АТИНАЙС“ ЕАД на 04.05.2018 г. с № 44 А, с предмет - извършване на СМР услуги на обекти на възложителя.

По договора от 04.05.2018 г. към всяка една от фактурите с предмет „плащане по протокол Обр. 19“ са представени приемо-предавателни протоколи, които обективират приемане на извършена услуга и завършени строителни работи - Акт обр.19 (7 бр.) за извършени строително-монтажни дейности на обектите и вложените материали за тях: KNAUF щендерни стени двуслоен GKBI двуслойна с вата, предстенна обшивка с OSB, PVC первази над OSB, ръбохранителни алуминиеви профили, латекс, плочки 600/600 мм., гранитогрес 20/20, первази от гранитогрес, конзолни кутии, разклонителни кутии, кабелна скара, кабелни канали, скоби за кабелен канал, кабели - СВТ 5х6, СВТ 3х1.5, СВТ 3х2.5, СВТ 3х4, СВТ 5х25, СВТ 5х10, СВТ 5х4, СВТ 5х1.5, тръба гофрирана, бойлерно табло, стъклопакети по фасада, врата с топка и прозорче, окачен таван тип А., ПВЦ завеса 210/260, сериен ключ за скрит монтаж, метален капак 110/110, контакти, ключове осветителни тела. Също така в протоколите обр. 19 са посочени и „натоварване и изхвърляне на строителни отпадъци“ и „изработка и монтаж на билборд“. За съда така изписан предметът на услугите, за които са издадени процесните фактури, е в изискуемите норми, същият е ясен и отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, който транспонира чл. 178, б. „а“ от Директива 2006/112, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, което в случая е налице. Съдът приема, че фактурите съдържат информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола като същите съдържат всички реквизити съобразно разпоредбата на чл. 114 от ЗДДС и от приложените протоколи се установява предметът на договора.

На следващо място от назначената съдебно-счетоводна експертиза се констатира, че услугите фактурирани с процесните фактури са осчетоводени в регистър на счетоводна сметка 501 (каса в лева), получените суми от „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД по издадените фактури са отразени в счетоводството на „АТИНАЙС“ ЕАД по дебита па сметка 501 „Каса в лева“ и по кредита на сметка 411 „Клиенти“. А от представения хронологичен регистър в счетоводството на доставчика е отчетен приход от процесните фактури като е начислен е ДДС - дебит сметка 411 „Клиенти“ - „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД, кредит сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“, кредит сметка 4532 – „начислен ДДС от продажби“, т.е. доставчика е отчел приходи от услуги СМР в размер на данъчната основа по процесните фактури в общ размер на 54 108.05 лв. Също така доставките са отразени в счетоводството на жалбоподателя като текущ разход за основната дейност, представляващ част от СМР по договори с възложители, като в заключението на вещото лице е посочено и че за разплащането по доставките са налични вносни бележки за разплащане. При така констатираното съдът приема, че в счетоводната документация на ревизираното лице и неговия доставчик са приложени документи за всяка една от

спорните фактури, като следва да посочи, че във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно Закона за счетоводството (ЗСч), което условие също е било изпълнено от жалбоподателят. Същият е водил двустранна форма на счетоводно записване и в съответствие с изискванията на ЗСч.

На трето място от представените по делото фактури се установява, че материалите са закупени за сметка на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД от различни доставчици и са извозвани със собствен транспорт като на всяка фактура за покупка на материал/и е посочено и за кой обект се отнася, вкл. закупените материали са счетоводно завеждани от жалбоподателя по сметка 302 „Материали“, а влагането на материалите в съответните обекти е отразено по счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“. От заключението на вещото лице се констатира, че транспорта на материалите, съгласно предоставените пътни листа е за сметка на жалбоподателя, с негови МПС заведени по сметка 205 „Транспортни средства“ (товарен автомобил „С. Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , товарен автомобил „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] и товарен автомобил „Ф. САМОСВАЛ“ с рег. [рег.номер на МПС]) като са представени вкл. и фактури за покупка на гориво и резервни части, които вещото лице констатира, че са счетоводно отразени по сметка 601.

Не на последно място следва да бъде отбелязан положителният факт, че за последващата реализация на получените услуги от доставчика „АТИНАЙС“ ЕАД от жалбоподателя са издадени 5 бр. фактури към възложители „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ по договор от 19.09.2018 г., ведно с протоколи обр. 19 към тях. А по договор от 05.02.2019 г. и оферта 1197 за отчитане на извършената работа от „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД са издадени фактура с № 244 от 06.02.2019г. с ДО 14 317.68 лв. и ДДС 2 863.54 лв. с предмет „авансово плащане по договора“ и фактура с № 245 от 15.02.2019 г. с ДО 14 317.68 лв. и ДДС 2 863.54 лв. с предмет „плащане по договора“ след приспадане на аванс към възложителя Национална служба за съвети в земеделието. Също така към фактурата № 262 от 18.02.2019 г. с данъчна основа в размер на 17 673.20 лв. и ДДС в размер на 3 534.64 лв. с предмет „СМР по протокол обр.19“. по делото са представени Акт обр. 19 и приемо-предавателен протокол от 18.02.2019 г. съгласно които изпълнителят – дружеството жалбоподател предава на възложителя Национална служба за съвети в земеделието СМР - демонтаж на съществуващи осветителни тела - 305 бр.; доставени и монтирани LED панели 30/60 400011 20 W - 38бр.; доставени и монтирани LED панели 60/60 400011 45 W - 262бр.; доставени и монтирани LED панели 60/60 400011 20 W - 4бр.; доставени и монтирани кутии за външен монтаж на LED панели 30/60 - 29 броя и LED панели 60/60 - 7 броя, както и доставено и монтирано външно осветително тяло - 1 брой. На следващо място по делото се установява и че приложената фактура с № 1030 от 06.02.2019г. издадена от „Л-СТАНДАРТ“, съответства на приетите от жалбоподателя извършени СМР от подизпълнителя - доставчика „АТИНАЙС“ ЕАД по протокол обр. 19 към фактура № 262 от 18.02.2019 г., както и че представени фактури № 1030 от 06.02.2019г. издадена от „Л-СТАНДАРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и фактура № [ЕГН] от 08.02.2019г. издадена от „Т. Е. ООД“ са закупените вложени материали - LED панели, кутии и рамки за външен монтаж и са за сметка на жалбоподателя. И на последно място съгласно експертизата се установява, че

транспорта е за сметка на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД за което са представени и фактури за покупка на гориво от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД от дати 04.02.2019г. и 12.02.2019 г.

На следващо място, по делото от доставчика са представени са 8 броя граждански договори - 4 броя от 12.10.2018 г. и 4 граждански договора от 12.02.2019 г. за 4 наети лица (М. Р. С., М. Г. С., М. Й. Г. и П. В. П.), които са работили на обекти Магазин Т-М. С. и Национална служба за съвети в земеделието с предмет: „извършване на ремонтни дейности като шпакловки, боядисване, полагане на латекс и други зададени от Възложителя „АЙ ДИ ЕЛ ТРУП“ ЕООД“. Органите по приходите са мотивирали отказа за признаване на правото на данъчен кредит с аргументи касаещи кадрова обезпеченост на доставчиците респ. ненадлежно удостоверени и доказани разходи по предоставянето на услугите, както и липсата на доказателства за положен труд, неговото количество, остойностяване, но от приложените по делото доказателства се установява, че количеството и вида на извършените дейности са конкретизирани в представените протоколи за приемане на извършената работа по гражданските договори, без законът да задължава получателя на услуга от вида на процесните, да доказва дали са извършени от лица, заети по трудово правоотношение или от подизпълнители на доставчика.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че ответникът е достигнал до необосновани изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчика на жалбоподателя. Изводите на ревизиращите органи, се основават на неправилен анализ на установените при ревизията факти. Също така от данните в ревизионния акт не може да се приеме, че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане. Доставчика е потвърдил издаването на фактурите с включването им в дневниците си за продажби, а съгласно оборотните ведомости, главни книги и регистри не е закупувал и доставял материали за своя сметка и не е отчитал извършен транспорт. Съгласно Решение по дело С-18 от 13.02.2014г. националният съдия следва да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че „обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане. Непредоставянето на доказателства за обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на преките доставчици, при наличието на данни за безспорно изпълнени услуги, не следва да лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадената фактура. Настоящият съдебен състав счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставките. Следва да са налице доказателства за това, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от прекия му доставчик или от неговия подизпълнител, каквито доказателства в случая липсват. В унисон с посочената съдебна практика на СЕС,

следва да се посочи, че органът по приходите не следва да създава задължение за получателя на фактурата да извършва проверки на контрагента си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. С решението постановено по съединени дела C-80/11 и C-142/11, СЕС е приел, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а), член 220, точка 1 и член 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от данъка върху добавената стойност, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, поради което и при съвкупен анализ на приложените доказателства съдът намира, че са налице всички предпоставки съгласно разпоредбите на ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по фактурите, издадени от „АТИНАЙС“ ЕАД.

2. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 11 536.66 лв. по фактура с № 90 от 11.03.2019 г., № 396 от 15.03.2019 г., № 391 от 11.03.2019 г., № 389 от 07.03.2019 г., № 392 от 12.03.2019 г.; № 387 от 05.03.2019 г.; № 388 от 07.03.2019 г; № 386 от 01.03.2019 г.; № 394 от 14.03.2019 г.; № 393 от 13.03.2019 г. и № 395 от 15.03.2019 г. издадени от „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД.

Органите по приходите са отказали право на данъчен кредит, като заключили, че не е налице реално получаване на СМР в спорните фактури, тъй като са приели, че доставчикът не е представил доказателства за материално-техническа обезпеченост, информация за това за чия сметка са вложените в СМР материали, къде са съхранявани и как са транспортирани. Не са били ангажирани доказателства за плащане по ангажираните граждански договори, както и че гражданските договори не могат да удостоверят наличие на персонал, тъй като в информационния масив на НАП за съответните лица не е подавана информация, нито са декларирани изплащани доходи, липса на ДМА и ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) като не са отчитани приходите от продажби на услуги.

Съдът намира изводите на органите по приходите за неправилни и приема, че са налице доказателства за реално извършени доставки на услуги поради следното:

По делото е представен Договор за строителство № 31 А от 03.07.2017 г. сключен между „ЛИЛ“ ООД – възложител и „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД - изпълнител за изпълнение на СМР за обект - многофамилни жилищни сгради, етап I, сграда А, местност М. ливади (обект Б.). Подизпълнител на този обект, съгласно представен Договор № 18 от 08.02.2019 г. е „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД, а възложител „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД с предмет извършване на СМР услуги по отделни възлагания.

Съгласно представените документи „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД е и доставчик по оферта № 1199 за изработка, доставка и монтаж на врати „летящо крило“ за 3 бр. магазини Т-М. с възложител „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и по оферта № 1201 за доставка и монтаж на хоризонтален бойлер и растерен таван за 3 бр. магазини Т-М. на обща стойност 960.00 лв. с възложител „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. (обекти Т-М. [населено място] „М. 1“, Т-М. [населено място], „О. К.“ и Т-М. [населено място])

За доказване на извършените услуги по делото са представени протоколи към всяка фактура за приетите и завършени СМР подлежащи на заплащане, актове обр. 19 за извършените СМР на конкретния обект. (като за обект Б. към фактура № 386 от 01.03.2019 г. с предмет „плащане по протокол обр. 19 МЖС част ВИК“ за обект многофамилна жилищна сграда етап, страда Б част ВИК е приложен Протокол обр.19 - № 1 от 01.03.2019 г., съгласно който извършените строителни и монтажни работи по част ВИК са монтаж на тръби Ф 200, Ф160 и Ф 110 с описани количества в метри, PVC тройник - 11 броя описани в три позиции, двоен разклонител, редукция, дъга тапа, монтаж полиетиленова тръба, монтаж на кран канела, зидане на шахта с бетонни пръстени…. или общо описани 28 позиции; а съгласно протокол обр. 19 - № 2 от 01.03.2019 г. извършените строителни и монтажни работи са монтаж на тръбна изолация, направа на дупки и канали в тухла и PVC тапи) описани с конкретни количества, цена и стойност като е приложена и вносна бележка за платена сума по банкова сметка на доставчика.

Също така към фактурите за обектите Т-М. са представени и протоколи обр. 19 (за направа на стена от гипсокартон, облицоване с плочки и ъглова лайсна (само труд), монтаж на врата летящо крило - еднокрила и двукрила, а съгл. протокол обр. 19 от 05.03.2019 г. е извършен монтаж на хоризонтален бойлер „С. Ш.“ 120 л., с оглед на което се констатира, че от жалбоподателя са приети завършени СМР.

На второ място съдът приема, че в счетоводната документация на ревизираното лице и неговия доставчик са отразени надлежно доставките съгласно Закона за счетоводството по процесиите фактури издадени от „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД, като от жалбоподателя са отразени - текущ разход за основната дейност дебит сметка 602 „Разходи за външни услуги“, Дебит сметка 4531 „Начислен ДДС от покупки“ и Кредит сметка 401 „Доставчици“, а извършеното плащане към доставчика е отразено в счетоводството на жалбоподателя по сметка 501 „Каса в лева“. Също така в счетоводството на доставчика „ХЕЛЕНИК ТРАНС" ЕООД е бил отчетен приход от фактурите и е начислен е ДДС- Дебит сметка 411 „Клиенти“ - „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД, Кредит сметка 703 „Приходи от продажба на услуги, Кредит сметка 4532 „Начислен ДДС от продажби“. А в хронологичния му регистър е отразено получено плащане по банков път от жалбоподателя - дебит сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“ и Кредит сметка 411 ,Клиенти“.

На следващо място от представените по делото фактури се установява и че материалите са закупени за сметка на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД от различни доставчици и са извозвани със собствен транспорт. Съгласно констатациите на вещото лице закупените материали са счетоводно завеждани от жалбоподателя по сметка 302 „Материали“, като влагането на материалите в съответните обекти е отразено по счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“, а съгласно оборотна ведомост и Главна книга на „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД дружеството не е закупувало и влагало за своя

сметка материали в обектите на жалбоподателя и не е отчитало извършен транспорт за своя сметка, което противоречи на констатациите на ОП, че липсва информация за чия сметка са вложените в СМР материали, къде са съхранявани. А по отношение на констатациите за липса на информация как са транспортирани материалите, съдът приема, съгласно представя пътни листа - транспорта на материалите е с МПС на жалбоподателя заведени по сметка 205 „Транспортни средства“ (товарен автомобил „С. Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , товарен автомобил „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] и товарен автомобил „Ф. САМОСВАЛ“ с рег. [рег.номер на МПС]), както и за негова сметка съгл. фактури за покупка на гориво и резервни части, за които вещото лице констатира, че са счетоводно отразени по сметка 601.

В допълнение за реалното изпълнение на възложените услуги следва да бъде посочено и че по делото са представени 4 броя граждански договори сключени между „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД и Д. Л. Т., В. М. П., К. Г. К. и И. С. К. с предмет „извършване на строително-ремонтни дейности като шпакловки, боядисване, полагане на латекс и други зададени от Възложителя“, както и 4 броя протоколи за приемане на извършената работа по граждански договор за извършената работа в обекти на – Т-М. и Многофамилна жилищна сграда, етап 1, сграда Б в УПИ IV-1498, включително и че на работниците е извършван инструктаж, съгласно представена „Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа“ на четирите горепосочени лица, чийто реквизити са надлежно попълнени.

На следващо място положителен факт на реално осъществени доставки на услуги са приложените и банкови извлечения за разплащане по фактурите, а за фактура № 386 от 01.03.2019 г. с ДО 6 225.67лв. и ДДС 1 245.13лв. с предмет плащане по протокол обр. 19 - № 1 и № 2 от 01.03.2019 г. за обект Многофамилна жилищна сграда, етап 1, страда Б част ВИК, разплащането по фактурата е чрез плащане с вноска бележка по банковата сметка на доставчика в П. - офис С. в размер на 7 470.80 лв. на 21.03.2019 г., което също е индиция за извършена услуга.

На последно място във връзка със спорните фактури са приложени и фактури за извършени СМР, издадени на възложителя - дружеството „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ведно с протоколи обр.19 за завършени и подлежащи на заплащане СМР към всяка фактура.

При така установеното съдът намира, че в противоречие на констатациите на ОП, от приложените по делото доказателства се установява, че количеството и вида на извършените дейности са конкретизирани в представените протоколи за приемане на извършената работа по гражданските договори, но и въпреки това законът не задължава получателя на услуга от вида на процесните, да доказва дали са извършени от лица, заети по трудово правоотношение или от подизпълнители на доставчика. Също така съдът следва да обърне внимание, че трудностите в процеса по събиране на доказателства при доставчиците не могат да се тълкуват във вреда на ревизираното лице. Обстоятелството, че по делото не е установено в пълнота с какъв персонал е разполагал доставчика, активи, разходи за услугата, извършен транспорт, използвани инструменти във връзка с услугите само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит. Последиците от налични пороци в кадрова,

счетоводна и др. вид обезпеченост при доставчика, не могат да се вменят в тежест на стопанския субект. Съдът на Европейския съюз е приел, че основният принцип на неутралност на ДДС налага приспадането му за получени доставки да бъде допуснато, ако са изпълнени материалноправните условия, дори и данъчнозадължените лица да не са изпълнили някои формални условия (Решение C-281/20). Следователно, щом разполага с информацията, необходима да се установи, че материалноправните условия са изпълнени, данъчната администрация не може да наложи във връзка с правото на данъчнозадълженото лице да приспадне този данък допълнителни условия, които могат да доведат до осуетяване на упражняването на това право. С оглед на изложеното съдът намира, че материалноправните условия са изпълнени като са приложени доказателства за реалното извършване – получаване на СМР услуги.

3. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 163 418.32 лв. по 127 броя фактури подробно описани в РД издадени от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури издадени от „СТРИЙТМАНИЯ“ЕООД, органите на приходната администрация отново са приели, че реално не са извършени доставки на услуги, доставчикът не е представил доказателства за материално-техническа обезпеченост, както и информация за това за чия сметка са вложените в СМР материали, къде са съхранявани и как са транспортирани. Не са ангажирани доказателства за плащане по ангажираните граждански договори, както и че гражданските договори не могат да удостоверят наличие на персонал, тъй като в информационния масив на НАП, за съответните лица не е подавана информация, нито са декларирани изплащани доходи, липса на ДМА, както и не са отчитани приходите от продажби на услуги.

Съдът намира изводите на органите по приходите за неправилни поради следното:

По делото са представени договори за строителство между „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД в качеството на изпълнител и „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – възложител с предмет на договора - извършване на необходими СМР, както следва:

- Договор от 19.09.2019 г. съгласно Оферта № 1241 от 18.12.2019 г. на стойност 700 578.31 лв. с предмет строително-монтажните дейности - демонтажни работи, архитектурно-строителни работи, сградна инсталация, доставка и монтаж на врати, улуци, част ВИК, част електроизолация и др. (Приложение №1 към договора) за обект - магазин за хранителни и промишлени стоки Т-М. с адрес [населено място], [улица] № с площ 2375 кв. м. на обща стойност 700 578.31 лв. (за обект Т-М. [населено място]).

- Договор от 24.09.2019 г. съгласно Оферта № 1235 (Приложение №1 към договора) за обект магазин за хранителни и промишлени стоки Т-М., находящ се в [населено място]. кв. Б.. [улица] на обща стойност 668 416.30 лв. с ДДС. (обект Т-М. Б.).

- Договор от 09.07.2020 г. съгласно Оферта № 1252 от 08.07.2020 г. (Приложение №1 към договора) за обект магазин за хранителни и промишлени стоки Т-М.. [населено

място], [улица]на обща стойност 539 809.08 лв. (обект Т- М. [населено място])

- Договор от 09.07.2019 г. съгласно Оферта № 1215 от 17.06.2019 г. (Приложение № 1 към договора) за обект: магазин за хранителни и промишлени стоки Т-М. в [населено място]. ул. „Т. Кукли № 47“ на обща стойност 459 5 17.38 лв. с ДДС. (обект Г.)

Също така по делото е приложен и договор за строителство сключен между „ДДКК“ ООД в качеството на възложител и „АЙ ДИ ЕЛ ЕРУП“ ЕООД – изпълнител за изпълнение на СМР за обект жилищна сграда с офиси и подземни гаражи в, район Н. (за обект Н.), Договор за строителство № 44 от 05.04.2019 г. сключен между „СИРЕНА и СИЕ“ ЕООД - възложител и „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД – изпълнител с предмет на договора - изпълнение на технически проект за обект жилищна сграда с подземни гаражи, местност Дървеница, [населено място] на обща стойност 72 591.76 лв. с приложена количествено-стойностна сметка (оферта) № 1206 на стойност 72 591.76 лв., както и Договор за строителство № 45 от 05.04.2019 г. сключен отново между същите страни с предмет на договора - изпълнение на технически проект за обект жилищна сграда с подземни гаражи, местност Дървеница, [населено място] на обща стойност 31 229.04 лв. и количествено-стойностна сметка (оферта) № 1206 - В.. (за обект Дървеница).

Представен е и Договор за строителство № 31 А от 03.07.2017 г. сключен между „ЛИЛ“ ООД в качеството на възложител и жалбоподателя-изпълнител за изпълнение на СМР за обект многофамилни жилищни сгради, стаи I, сграда А, местност М. ливади (обект Б.).

Подизпълнител по горепосочените договори е „С. МАНИЯ“ Е ООД с ЕИК[ЕИК], съгласно представени по делото договори за СМР услуги - Договор № 28А от 02.04.2019 г. и Договор № 31 от 04.03.2020 г. и оферти сключени между „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД– възложител „С. МАНИЯ“ Е ООД с ЕИК[ЕИК] - изпълнител. (за обекти Т-Маркет-гр. П., Б., [населено място], [населено място], [улица], офис сграда МАКСИМА България, жилищна сграда с подземни гаражи район „Н.“, многофамилни жилищни сгради и В. Вец).

Към всяка една от фактурите са приложени и протоколи обр. 19 за извършени строително-монтажни дейности (към фактура с № 315 от 18.12.2019 г. с ДО 7 980.88 лв. и ДДС 1 596.18 лв. и предмет „плащане по протокол № 45 обр. 19 съгласно представения протокол са извършени строителни работи на обект Т- М. - Б. представляващи допълнителна дебелина на замазка 612.50 кв. м. при цена 13.03 лв. на стойност 9 577.05 лв.; протокол към фактура № 318 от 21.11.2019 г. и 307 от 13.11.2019 г. е за извършени доставка и монтаж на окачен таван - влагоустойчиви пана на търговска зона, склад и аренда, за обект Т- М.-Б. с количество 249.20 кв. м. доставка и монтаж на алуминиева дограма). От назначената по делото експертиза се установява, че в представените количествено – стойностни сметки се установяват и вложените количества по съответната цена и общата стойност на СМР като за Т-М.- Б., Г. и П. извършените СМР са направа на подова настилка, монтаж па фасадна облицовка, за Част ВИК - монтаж на тръби, топлинна изолация, сграда канализация, а част Електро - монтаж на осветителни тела и други описани в позиции с мярка, количество, единична цена и обща стойност.

На следващо място по делото се установява, че в счетоводството на жалбоподателя процесните фактури са осчетоводени като текущ разход за основната

дейност по дебит сметка 602 „Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 „Начислен ДДС от покупки” и Кредит сметка 401 „Доставчици“, а в счетоводството на доставчика е отчетен приход от процесиите фактури и е начислен е ДДС дебит сметка 411 „Клиенти“, кредит сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ и кредит сметка 4532 „Начислен ДДС от продажби“ като общо приходите от продажби на СМР услуги е в размер на 817 091.60 лв., поради което за съда в счетоводната документация на ревизираното лице и неговия доставчик са отразени надлежно доставките съгласно Закона за счетоводството.

Плащанията по доставките са били извършени както по банков път или в брой, които в хронологични регистри на доставчика са отчетени плащания по банков път/в брой от „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП” ЕООД по дебит сметка 501 „Каса в лева“ и дебит сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“ и кредит сметка 411 „Клиенти“.

Също така от материалите по делото се констатира, че до 24.01.2019 г. доставчика е разполагал с персонал по трудови правоотношения, а за периода след 24.01.2019 г. по делото са представени 25 бр. граждански договора с предмет „извършване на ремонтни дейности като шпакловки, боядисване, полагане на латекс и други зададени от Възложителя“ като количеството и вида на извършените дейности са конкретизирани в представените протоколи за приемане на извършената работа по граждански договор – „ремонтни дейности в обекти на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД – Т- М. [населено място], [улица], Т-М. [населено място]. [улица], офис сграда Максима България, жилищна сграда с подземни гаражи - район „Н.“ Т-М. [населено място], Т-М. [населено място], многофамилни жилищни сгради, етап 1, В. Вец и жилищна сграда с подземни гаражи в УПИ III. кв. 15.

За получените СМР услуги жалбоподателя издава последващи фактури към своите възложители „ДДКК“ ООД, „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“, „ЛИЛ“ ООД и „СИРЕНА и СИЕ“ ЕООД.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че са налице доказателства за предоставени услуги от доставчика, жалбоподателят е представил надлежно всички необходими документи, доказващи реалност на съответните доставки, а именно: фактури, договори, протоколи за приемане на извършените дейности, хронологии на счетоводни регистри като в тях се съдържа информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола и е налице ясна одитна следа, констатираните липса на доказателства за плащане по гражданските договори, липса на данни за персонал в информационния масив на НАП, липса на ДМА, вкл. налични пороци в кадрова, счетоводна и др. вид обезпеченост при доставчика, не могат да се вменят в тежест на жалбоподателя, поради което неправомерно е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя по издадените от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД 127 броя подробно описани в РД в общ размер на 163 418.32 лв. и ревизионният акт.

4. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 77 866.31 лв. по 55 броя фактури подробно описани в РД издадени от „СПРАЙДЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Органите на приходната администрация и по отношение на този доставчик са приели, че по представените фактури от „СПАЙДЕР“ ЕООД реално не са извършени доставки на услуги, доставчикът не е представил доказателства за материално-техническа обезпеченост, както и информация за това за чия сметка са вложените в СМР материали, къде са съхранявани и как са транспортирани, вкл. не са ангажирани доказателства за плащане по ангажираните граждански договори, в информационния масив на НАП за лицата по граждански договори не е била подавана информация, нито са декларирани изплащани доходи, липса на ДМА, както и не са отчитани приходите от продажби на услуги.

Между дружеството „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в качеството му на възложител и жалбоподателя е сключен Договор за строителство от 24.09.2019 г. с предмет на договора извършване на необходими СМР - услуги съгласно Оферта № 1235 (Приложение № 1 към договора) за обект - магазин за хранителни и промишлени стоки Т-М. в [населено място].[жк], ул. „Ген. С. № 70 на обща стойност 668 416.30 лв. с ДДС (обект Т-М. Б.), както и договор за строителство 09.07.2020 г. съгласно Оферта № 1215 от 17.06.2019 г. (Приложение №1 към договора) за обект - магазин за хранителни и промишлени стоки Т-М. в [населено място]. ул. „Т. Кукли № 47“ на обща стойност 459 5 17.38 лв. с ДДС. (обект Г.)

Видно от представените документи за изпълнението на горепосочените договори е сключен договор № 33А от 01.07.2019 г. между жалбоподателя и подизпълнителя „СПРАЙДЕР“ ЕООД (доствчика) за изпълнение на СМР. Към всяка една от фактурите с предмет „плащане по протокол обр. 19“ е приложен и протокол обр. 19 съдържащ завършените видове строителни работи и вложените материали за тях. (към фактура № 1136 от 18.07.2019 г. с ДО 7 439.55 лв. и ДДС 1487.91 лв. издадена от „СПРАЙДЕР“ за обект Т- М. С. - Г. са извършени „монтаж на тоалетно седало, 2 броя моноблок, мивка, направа на ревизии, отпушване на канали, разбиване на бетонова настилка за канал - ръчен изкоп, изкопаване и подготовка на трасе, полагане на тръби и възстановяване на настилка.

На второ място по делото се установява, че фактури са осчетоводени като получените суми от „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД по издадените фактури са отразени в счетоводството на „СПРАЙДЕР” ЕООД по дебита на сметка 503 и по кредита на сметка 411 „Клиенти“. В хронологичен регистър в счетоводството на доставчика е отчетен приход от процесиите фактури и е начислен е ДДС дебит сметка 411 Клиенти - „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД, кредит сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ и кредит сметка 4532 „Начислен ДДС от продажби“. Вещото лице констатира и че доставките по спорните фактури са отразени и в счетоводството на жалбоподателя като текущ разход за основна дейност представляващ част СМР по договори с възложители. С оглед на което съдът приема, че съгласно оборотните ведомости, синтетична книга и хронологични и аналитични регистри от жалбоподателя е прилагана двустранна форма на счетоводни записвания, в счетоводната документация на ревизираното дружество и неговия доставчик са приложени документи за всяка една от спорните фактури, а за установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид и

приложението на счетоводния принцип за съпоставимост на приходи и разходи съгласно ЗСч, което условие също е изпълнено от жалбоподателя.

Също така за получените услуги, от жалбоподателя са издадени последващи 3 броя фактури към възложителя „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“, ведно с протокол обр.19 към всяка от тях.

Не се споделят изводите на ревизиращите органи за липса на кадрова обезпеченост, послужила като основание да бъде отказано право на признаване на данъчен кредит по фактурите издадени от доставчика „СПАЙДЕР“ ЕООД, тъй като както беше посочено по горе в решението законът не изисква получателя на СМР услуга да доказва дали услугите са били извършвани от лица, които работят по трудово правоотношение в дружеството жалбоподател, или пък са били извършени от подизпълнители на доставчика. Но въпреки това по делото са представени 8 бр. граждански договори за наети лица (Д. Л. Т., В. М. П., К. Г. К. и И. С. К.), които са работили на обекти Т-М. с предмет „извършваме на ремонтни дейности като шпакловки, боядисване, полагане на латекс и други зададени от Възложителя“ като количеството и вида на извършените дейности са конкретизирани в представените 8 бр. протоколи за приемане на извършената работа по граждански договор като допълнителна индиция, че са извършени услугите са и представените 3 броя „Книга за инструктаж но безопасност и здраве при работа“ на работниците. За съда аргументите за не ангажирани доказателства за плащане по граждански договори, както и че гражданските договори не могат да удостоверят наличие на персонал, тъй като в информационния масив на НАП за тези лица не е подавана информация, вкл. пороци в кадрова или счетоводна обезпеченост при доставчиците не следва да води до вреда на ревизираното лице, поради което съдът намира, че по делото се съдържат доказателства за реално извършени доставки на услуги по спорните фактури издадени от този доставчик и неправилно ревизиращите органи са отказали данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите издадени от дружеството „СПАЙДЕР“ ЕООД.

Писмените доказателства по делото се подкрепят и от събраните гласни доказателства, чрез разпита на свидетеля Д. М., чиито показания са последователни, логични и без противоречия и от тях се установява, че жалбоподателя е извършвал СМР услуги, тъй като свидетеля е присъствал на извършвани ремонти на строителни обекти като магазини Т- М. в С. и страната, вкл. заявява и че имената на дружествата доставчици са му известни от разговори с лице с малко име М., който отговарял за строителните дейности на жалбоподателя, както и че е виждал обектите в завършен вид, което е в унисон с представените документи обективиращи извършена реална услуга.

След преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, съдът приема доставките на услуги извършени от „СПАЙДЕР“ ЕООД, „ХЕЛЕНК ТРАНС“ ЕООД, „АТИНАЙС“ ЕАД и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД за реално осъществени и същите са използвани от получателя за извършваните от него облагаеми сделки, съгласно т. 31 и т. 32 от Решение от 06.12.2012 г. на СЕС по дело С-285/11/, поради което правото на приспадане да данъчен кредит следва да се признае, а Ревизионният акт в тази част за допълнително установените задължения по реда на Закона за данък върху добавената стойност в размер на 264 642.90 лв. и лихви в размер на 154 610.88 лв. като

незаконосъобразен следва да бъде отменен.

При този изход на спора, съдът определя като основателна претенцията на жалбоподателя за сторените разноски по делото и за присъждане на адвокатско възнаграждение, но съразмерно на уважена част на жалбата, съгласно настоящото решение.

На основание чл. 161, ал. 1, предл. първо ДОПК, жалбоподателят претендира разноски, които е сторил и доказал, както следва: по адм. дело № 6157/2025 г. по описа на АССГ – 21 000 лв./10 737.13 евро общо за държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатско възнаграждение, съгл. предоставен договор за правна защита и съдействие и заплатени по банков път; по адм. дело № 11202/2025 г. по описа на ВАС – държавна такса в размер на 1 700 лв./869.20 евро и 21 000 лв./10 737.13 евро за адвокатско възнаграждение, съгл. предоставен договор за правна защита и съдействие, заплатени по банков път; както и по настоящото дело 3 200 евро - възнаграждение на вещо лице по назначена съдебно-счетоводна експертиза. С оглед уважената част на жалбата (99.95 % от материалния интерес – главници и лихви към 14.02.2025 г.) в полза на дружеството следва да се определят дължими разноски в размер на 25 530.69 евро.

По отношение на отхвърлената част на жалбата относно отказан данъчен кредит в общ размер на 196.52 лв., потвърдена с Решение № 1269 от 05.02.2026 г. на ВАС, върховният съд се е произнесъл в полза на НАП да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 25.56 евро за първата инстанция и същата сума за касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Д., Ревизионен акт № Р-22221524001992-09-001 от 14.02.2025 г. издаден от К. Г. М. на длъжност началник сектор, орган възложил ревизията и И. Р. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - [населено място], потвърден с Решение № 453 от 05.05.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, в частта с която на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено допълнително задължение за данък добавена стойност за сумата в размер на 264 642.90 лв. - главница и лихви в размер на 154 610.88 лв.,като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите да заплати на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Д. сумата в размер на 25 530.69 евро, представляваща направени разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок

от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

съд

ия: